

Sygn. akt IV Ka 437/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Adam Pietrzak (spr.)
Sędziowie:	SSO Krzysztof Płudowski SSO Tomasz Wysocki
Protokolant:	Marta Synowiec

przy udziale Julity Podlewskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 3 lipca 2015 r.

sprawy **K. Z.**

syna R. i K. z domu T.

urodzonego (...) w K.

oskarżonego za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 z dnia 19.09.2005 r., poz. 1485)

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 2 kwietnia 2015 r. sygnatura akt VI K 390/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV Ka 437/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 2 kwietnia 2015 roku (sygn. akt VI K 790/14) Sąd Rejonowy w Kłodzku po rozpoznaniu sprawy K. Z. oskarżonego o to, że w dniu 29 stycznia 2014 roku w K., woj. (...), wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilości 1,72 grama netto;

to jest o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, z dnia 19.09.2005 roku, poz. 1485)

Oskarżonego **K. Z.** uznał za winnego popełnienia zarzucanego czynu, a wyczerpującego ustawowe znamiona występkę określonego art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2012 roku, poz. 124, j.t.) i za to na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2012 roku, poz. 124, j.t.) wymierzył karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył okres zatrzymania od dnia 29 stycznia 2014 roku do dnia 30 stycznia 2014 roku, przyjmując, że jeden dzień zatrzymania równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności; a na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2012 roku, poz. 124, j.t.) orzekł przepadek i zarządza zniszczenie dowodu rzeczowego opisanego w pkt 2 wykazu dowodów rzeczowych na karcie 18 akt sprawy, a znajdującego się w depozycie Komendy Wojewódzkiej Policji we W..

Powyższy wyrok zaskarżyła obrońca oskarżonego na podstawie art. 425 kpk, art. 427 oraz art. 444 kpk w całości zarzucając na podstawie art. 438 pkt 2 i 3 kpk oraz art. 437 kpk:

1. obrazę przepisów prawa procesowego, a to art. 7 kpk mającą wpływ na treść wyroku, polegającą na dokonaniu przez Sąd I instancji, wbrew zasadom logiki i doświadczenia życiowego, dowolnej oceny dowodów -w szczególności z zeznań świadków oraz wyjaśnień oskarżonego, który nie przyznał się do winy,
2. obrazę przepisów prawa procesowego, a to art. 5 § 2 kpk mającą wpływ na treść wyroku polegającą na rozstrzygnięciu nie dających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego
3. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia a mających wpływ na jego treść, polegający na uznaniu, że zebrany w sprawie materiał dowodowy jest wystarczający do przypisania oskarżonemu sprawstwa i winy w zakresie zarzucanego mu czynu podczas, gdy wnikliwa analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego winna doprowadzić do uznania, że nie popełnił on zarzucanego mu czynu.

Mając powyższe na uwadze wniosła o:

- zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie K. Z. od popełnienia zarzucanego mu czynu

ewentualnie:

- uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kłodzku

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Sąd I instancji zgromadził obszerny materiał dowodowy, prawidłowo go ocenił, a wyprowadzone wnioski przekonująco uzasadnił.

Ocena materiału dowodowego zgodna jest z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego.

Obszerny wywód, w którym sąd rejonowy poddał zgromadzone dowody ocenie pod kątem ich wiarygodności (k.4-7 uzasadnienia zaskarżonego wyroku k. 161 – 165 akt sądowych) czyni zadość wspomnianym zasadom i wskazaniom; wnioski, do których doszedł tenże sąd mieszczą się w granicach swobodnej oceny dowodów, w żadnym wypadku nie można im zarzucić dowolności.

Trafnie odwołuje się w szczególności sąd rejonowy do zeznań świadków A. B., G. H., M. S. i J. S. – funkcjonariuszy Policji biorących udział w czynnościach związanych z zatrzymaniem poszukiwanego listami gończymi oskarżonego.

Nie budzi również zastrzeżeń ocena wyjaśnień oskarżonego jako pozbawionych waloru wiarygodności (k.5 uzasadnienia zaskarżonego wyroku) z zaakcentowaną rozbieżnością co do miejsca znalezienia opakowania po cukierkach (...)z amfetaminą.

Podobne uwagi odnieść należy do chwiejnych niekonsekwentnych zeznań świadka R. Z. - ojca oskarżonego w szczególności odnośnie miejsca w którym miał pozostawić wspomniane opakowanie z amfetaminą rzekomo porzucone wraz z innymi przedmiotami w krzakach przez nieustalonego mężczyznę.

Zarzuty apelacji sprowadzają się do polemiki z ustaleniami Sądu I instancji nie zawierając argumentów mogących podważyć trafność toku rozumowania przedstawionego w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Kwalifikacja prawna przypisanego oskarżonemu czynu nie budzi zastrzeżeń.

W świetle okoliczności sprawy i dyrektyw art. 53 kk brak jest podstaw do uznania wymierzonej oskarżonemu kary za rażąco niewspółmierni surową w rozumieniu przepisu art. 438 pkt 4) kpk.

Mając na względzie powyższe sąd okręgowy orzekł jak na wstępie.

Orzeczenie o kosztach oparte jest na przepisie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r o opłatach w sprawach karnych (z uwagi na orzeczoną karę izolacyjną).